

Aj toto sa deje na Slovensku

Príbeh č. 5

Obraciame sa na Vás s prosbou o pomoc, hoci sme si mysleli, že nás, vychovávateľiek v ŠKD, sa to týkať nebude a dajú nám pokoj, aby sme si mohli robiť svoju prácu. No mýlili sme sa nie je to tak. preto prosíme o pomoc. Mnohé z nás sú samoživiteľky, už teraz nemáme plné úväzky a zasa ďalšie zníženie príjmu.

V terajšej mimoriadnej situácii nás nemilo prekvapila informácia, že vládou vyčlenený objem finančných prostriedkov vo výške 90 miliónov eur sa bude týkať len učiteľiek MŠ. My, vychovávateľky ŠKD sme súčasťou pedagogického zboru v ZŠ a pracujeme ako ostatní pedagogickí zamestnanci z domu. Nás sa už v minulých rokoch viac ako iných zamestnancov dotklo šetrenie finančných prostriedkov miest a obcí, čo sa odzrkadlilo na znižovaní našich úväzkov.

Ešte v polovici marca bolo rozhodnuté, že sa zavrie škola. Riaditeľ nám umožnil pracovať z domu, s čím sme všetci, aj my, vychovávateľky, súhlasili. Takmer do konca apríla sme pracovali z domu, posielali sme aj hlásenia o našej činnosti podľa požiadaviek riaditeľa školy. No zrazu prišlo oznámenie, že už nemusíme pracovať, pán riaditeľ ako dôvod uviedol, že budeme na prekážke v práci, pretože zriaďovateľ to tak nariadil.

Chceme poukázať na to, že aj v tejto neistote sa snažíme ponúkať deťom aktivity z jednotlivých tematických oblastí výchovy, pomáhame a spolupracujeme s učiteľmi, chceme, v zmysle Usmernenie MŠ SR zo dňa 28. 4. 2020, byť tímovými učiteľmi. Snažíme sa posielat' cez rôzne portály aktivity, prezentácie, návrhy projektov, súťaží, ktoré by vyplnili voľný čas deťom, okolnosťami prinútených na dištančné vzdelávanie. Vieme o tom, že aj v iných školách mnohé vychovávateľky aj doposiaľ fotili, distribuovali materiál pre deti na učenie a zbierali ho späť, čím pomáhali učiteľom. Ponúkali aktivity z výchovných predmetov, ktoré sú v Usmernení MŠ SR zo dňa 28. 4. 2020 zahrnuté v komplementárnych vzdelávacích oblastiach, čím odľahčili prácu učiteľov i aktivity na podporu učiva z predmetov, ktoré sú zahrnuté v hlavných vzdelávacích oblastiach. No hlavne sa snažíme prihovárať deťom, motivovať ich, povzbudzovať vo chvíľach, v ktorých nikto z nás doteraz nebol.

Preto prosíme, pomôžte nám nájsť odpovede na naše otázky.

Prečo máme byť na prekážke v práci, keď neustále komunikujeme s deťmi, s rodičmi, posielame pracovné listy, nápady na voľnočasové aktivity? Máme spätnú

väzbu od rodičov, ktorí nám sú vd'ачní za nápady, na ktorých s det'mi pracovali, posielali nám fotografie detí, ich práce, ich výrobkov.

Prečo máme súhlasiť s tým, že už nemôžeme pracovať, ak my pracovať môžeme a chceme? Prečo pán riaditeľ povedal, že on vie, že na to máme právo, ale on nám to zníženie musí dať, lebo zriad'ovateľ!?

Môže takto do rozhodnutia riaditeľa zasahovať zriad'ovateľ? Alebo sa riaditeľ iba nás, vychovávateľov, nezastal, lebo si nemyslí, že naša práca je dôležitá?

Skutočne nie je dôležité aj v týchto neľahkých časoch myslieť na zmysluplné využívanie voľného času našich detí, ktoré teraz nemôžu tento čas využívať plnohodnotne v rôznych športových a záujmových útvaroch?

Ďakujeme za pomoc, za všetky rady a postupy, ktoré nám pomôžu v našej situácii.

Dnes neprídu v závere príbehu otázky. Tie už odzneli v samotnom príbehu a určite so mnou súhlasíte, že všetci na ne poznáme odpovede.

Napriek tomu aspoň jedna krátka: **DOKEDY TO BUDEME ZNÁŠAŤ?**